

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 96.553 van 18 juni 2001
in de zaak A. 102.633/IX-2781.**

In zake : Carlo SMEULDERS,
die woonplaats kiest bij
advocaat D. VAN COPPENOLLE,
kantoor houdende te ZONHOVEN,
Beverzakbroekweg 97

tegen :

De Post.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Carlo SMEULDERS op 29 maart 2001 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de eerste adviseur Kaders en Mobiliteit van 19 februari 2001 waarbij hem zijn rechten op bevordering en op bevordering tot een hogere wedde worden ontnomen met ingang van 15 december 2000 en zijn normale activiteitswedde wordt verminderd met ingang van dezelfde dag;

Gezien het gelijktijdig op ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 29 mei 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 11 juni 2001;

Gehoord het verslag van staatsraads L. HELLIN;

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. MIERMANS die, loco advocaat D. VAN COPPENOLLE verschijnt voor verzoeker, en van inspecteur-jurist L. VANHOOREN, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker werkte als werkman te Antwerpen X.

1.2. Hij is op 5 december 2000 werkzaam te Antwerpen X en vindt een achtergelaten GSM-toestel. Hij bergt het op in zijn kleerkastje. Later op de dag meldt een medewerker van een firma die werken uitvoerde in het postgebouw het verlies van zijn GSM-toestel. Bij het opbellen van het toestel wordt er een telefoongeluid waargenomen in het kleerkastje van verzoeker. Verzoeker wordt ter plaatse geroepen en gevraagd om zijn kleerkast te openen. Op dat ogenblik verklaart hij een GSM-toestel te hebben gevonden en het in zijn kast te hebben gelegd tot de eigenaar ernaar zou vragen en dat indien niemand ernaar zou vragen hij het toestel zou hebben ingeleverd op het bureau bij het beëindigen van zijn dienst. Hij

haalt het toestel onder enkele andere voorwerpen uit zijn kast te voorschijn en overhandigt het aan zijn chef. Het toestel wordt terugbezorgd aan de eigenaar.

1.3. Wanneer verzoeker door zijn dienstleider over de gebeurtenissen wordt ondervraagd verklaart hij nogmaals dat hij het GSM-toestel heeft gevonden en dat hij het in bewaring hield voor het geval iemand ernaar zou komen vragen. Op de vraag waarom hij het onder een aantal voorwerpen in zijn kast heeft verstopt antwoordt hij dat hij er iets opgelegd had of dat er iets opgevallen was. Hij geeft geen rechtstreeks antwoord op de vraag waarom hij het niet had afgegeven bij de dienstleider.

1.4. Op 5 december 2000 wordt hij door de postmeester van Antwerpen X uit de dienst verwijderd.

Op 8 december 2000 wordt beslist zijn bezoldiging te verminderen en wordt hem zijn recht ontzegd om aanspraken op bevordering en op weddeverhoging te laten gelden.

Op 15 december 2000 wordt hij in het belang van de dienst geschorst.

Verzoeker tekent beroep aan bij de commissie van beroep.

1.5. Met een aangetekend schrijven van 8 december 2000 deelt de postmeester van Antwerpen X aan verzoeker mee dat er omwille van de hierboven genoemde feiten een tuchtprocedure tegen hem wordt opgestart. Deze leidt tot de afzetting. Verzoeker tekent op 19 december 2000 tegen de voorgestelde straf beroep aan bij de commissie van beroep.

1.6. De commissie van beroep adviseert unaniem gunstig op haar zitting van 7 februari 2001 met de volgende overweging :

"Gelet op de bijzondere ernst van de feiten nl. achterhouden tijdens de dienst van een gevonden gsm-toestel ten nadele van een persoon vreemd aan De Post en dit toestel te hebben verborgen in zijn kleerkast. Gelet op het feit dat betrokkene, zoals hij tijdens zijn verhoor op de zitting verklaarde en zoals ook uit het dossier blijkt, niet de bedoeling had iemand hiervan onmiddellijk op de hoogte te brengen maar enkel een eventuele navraag af te wachten om het toestel terug te geven, is de Commissie van mening dat beroeper wel degelijk de intentie had dit toestel achter te houden. De Commissie is dan ook van oordeel dat betrokkene terecht volgens de vigerende reglementering werd geschorst in het belang van de dienst. Verder is de Commissie van oordeel dat door dit voorval enerzijds de goede naam van de onderneming bij een persoon vreemd aan De Post in het gedrang werd gebracht en anderzijds het vertrouwen in betrokkene zo ernstig is geschaad dat een verdere tewerk-stelling bij De Post niet meer mogelijk is. De afzetting is volgens de Commissie de enige mogelijke straf."

1.7. Bij beslissing van 19 februari 2001 beslist de eerste adviseur Kaders en Mobiliteit dat verzoeker zijn rechten op bevordering en op bevordering tot een hogere wedde worden ontnomen met ingang van 15 december 2000 en dat zijn normale activiteitswedde wordt verminderd met ingang van dezelfde dag.

Dit is de beslissing waarvan de schorsing van de tenuitvoerlegging wordt gevraagd;

2. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

Overwegende dat luidens artikel 17, § 2, gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de bestreden beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte of het reglement een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende dat met betrekking tot de tweede voorwaarde verzoeker erop wijst dat de afzetting in beginsel steeds een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel meebrengt en dat de bestreden begeleidende maatregelen in gelijkaardige zin kunnen worden beschouwd; dat hij stelt dat hij door de afzetting en de aanvullende maatregelen in een sociaal isolement terechtkomt; dat hij zonder inkomen is gevallen en dat het onzeker is of hij nog verder zal kunnen voorzien in zijn eigen onderhoud en het onderhoudsgeld dat hij moet betalen voor zijn echtgenote en zijn kind temeer daar door de afzetting en de aanvullende maatregelen de kans om opnieuw werk te vinden wordt verkleind;

2.2. Overwegende dat de verwerende partij hierop antwoordt dat een financieel nadeel herstelbaar is; dat verzoeker recht heeft op een werkloosheidsuitkering en dat het moreel nadeel kan worden goedge maakt door de voldoening van een eventueel vernietigingsarrest;

2.3. Overwegende dat de begeleidende maatregelen waartegen het onderhavig beroep is gericht accessoria zijn van de preventieve schorsing zodat zij maar uitwerking hebben zolang ook deze schorsing bestaat; dat de preventieve schorsing te dezen is opgeheven ingevolge de beslissing tot afzetting zodat dit ook het geval is voor de begeleidende maatregelen; dat die begeleidende maatregelen uitwerking gehad hebben van 15 december 2000 tot 19 februari 2001, datum waarop verzoeker werd afgezet; dat aangezien 's Raads arrest nr. 96.552 van 18 juni 2001 beslist dat de vordering tot schorsing van de tuchtstraf van afzetting wordt verworpen de afzetting zijn volle uitwerking blijft hebben zolang die beslissing niet vernietigd is; dat aldus de preventieve schorsing en haar begeleidende maatregelen niet langer actief zijn en derhalve geen eigen gevolgen meer veroorzaken die door een gebeurlijke schorsing zouden kunnen ondervangen worden; dat aan verzoeker bijgevolg geen

moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan worden berokkend als gevolg van de door hem bestreden beslissing;

2.4. Overwegende dat aldus niet is voldaan aan een van de voorwaarden van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat die vaststelling volstaat om verzoekers vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op achttien juni 2000 en een, door :

de H.	L. HELLIN,	staatsraad,
		wnd. kamervoorzitter,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

L. HELLIN.